fotbal

TUR DE ORIZONT LA SFÎRŞIT DE SEZON FOTBALISTIC (III)

FORŢE PROASPETE ÎN DIVIZIA A

● U.T.A. = putere de simbol ● Progresul nu mai este „azil" ● Dridea — ultimul mohican la Petrolul ● Steaua — o altă categorie...

Desigur, în condiţiile unei pregătiri cu accent pe intensitate (aspect tratat de noi în articolul precedent) se impunea ca antrenorii divizionari **să-şi restructureze loturile pe care le pregăteau, primenindu-le cu elemente capabile să facă faţă la eforturi sporite.**

Nu era vorba însă de o operaţie, gen tabula rasa, printre jucătorii trecuţi de o anumită vîrstă, ci de o revizuire a efectivelor cu care tehnicienii echipelor de divizia A (atenţi, totuşi, la păstrarea unui echilibru raţional între elementul matur, încă util, şi cel tînăr, de perspectivă) porneau în bătălia noii ediţii a campionatului.

Şi astfel, o serie de antrenori, unii din primele etape, iar alţii pe parcursul întrecerii, şi-au reînviorat formaţiile, trimiţînd pe gazon forţe proaspete: **Constantinescu, Gruber, Florea II, Bădin, Alexiu** (Petrolul), **Simionaş, Munteanu, Mioc** (Dinamo Bacău), **Niculescu, Popa** (Universitatea Craiova), **Radu Ionescu, Grama, Marinescu, Decu, Goia, Mocanu, Beldeanu** (Progresul), **Cizic, Stoicescu II** (Politehnica Iaşi), **Vlad şi Roşu** (F. C. Argeş). Adăugînd la aceştia şi pe cei de la Crişul şi Vagonul Arad, procentul de „nume noi" în divizia A, provenind dintre elementele tinere, creşte, desigur, substanţial.

Tonul, în această direcţie, dar la un diapazon mai înalt, îl dăduseră cu ani în urmă (căci problema calităţii efortului în fotbalul modern era mai de mult rezolvată peste hotare, sub toate faţetele ei) antrenorii **Coco Dumitrescu**, la U.T.A., **Constantin Teaşcă**, la Politehnica Iaşi, Dinamo Bacău şi, în ultimul timp, la Universitatea din Cluj. Numai că, arădeanul, stabil la locul de muncă şi dovedind mai multă răbdare, a ajuns şi la rezultate concrete, cum este acest loc întîi la sfîrşitul turului diviziei A, cu mari şanse de păstrare pînă la finele cursei.

Şi întrucît exemplul **U.T.A.-ei e grăitor**, avînd putere de simbol, să încercăm să-i identificăm pe o bună parte din componenţii echipei. Petescu, Bakoş, Czako, Şchiopu, Domide, Axente, Moţ, Broşovschi sînt arădeni sau de prin partea locului. Subliniind şi faptul — demn de reţinut — că mulţi dintre cei enumeraţi mai sus au îmbrăcat tricoul U.T.A.-ei încă de la pitici, sensul noţiunii „dragoste de club" ne apare şi mai clar în contextul performanţei obţinute de formaţia textilistă. Cine i-a îndrumat şi perfecţionat în tainele fotbalului? De asemenea, nume din marea familie a U.T.A.-ei, Mercea, Farmati, Dan, mult regretatul Petschowschi, Coco Dumitrescu şi Reinhardt. În duminica ultimei etape a turului — în pauza meciului cu Universitatea Cluj — U.T.A. şi-a luat adio de la doi dintre foştii ei jucători, de la Ţîrlea şi Pop. Aşa crezusem noi, asistînd la emoţionanta festivitate de despărţire. La puţine zile după consumarea evenimentului, aflam că Ţîrlea şi Pop au fost imediat încadraţi, ca instructori, la centrul de copii şi juniori al U.T.A.-ei. La această U.T.A. care funcţionează parcă pe principiul izvorului: curge, curge încontinuu, fără să sece vreodată.

★

A fost, oare, exemplul U.T.A.-ei molipsitor şi pentru alte colege ale ei din divizia A, care au păşit curajos la reîmprospătarea forţelor cu elemente tinere, provenite din pepinieră proprie? În privinţa **Progresului**, care s-a hotărît, în sfîrşit, să păşească pe un drum sănătos, răspunsul pare să fie afirmativ. Şi cînd spunem aceasta nu ne ghidăm doar după numărul juniorilor încorporaţi în ultimul timp în prima formaţie (Alecu, Radu Ionescu, Mocanu, Beldeanu), ci după noua mentalitate, sprijinită şi de conducerea clubului, a antrenorilor **Cornel Drăguşin** şi **Florin Ştirbei** referitoare la opera de clădire a unei echipe; la marea şi serioasa muncă de perspectivă în locul şubredelor străduinţi pentru obţinerea modestelor rezultate imediate care au dus la... baraj. **„În activitatea din acest sezon a echipei Progresul, în viaţa ei de zi cu zi, s-a produs o schimbare** — ne mărturisea însuşi antrenorul principal al formaţiei, Cornel Drăguşin. **Determinant în cotitura produsă a fost barajul de la Timişoara, unde mi-am dat seama că ceea ce făceam noi, la Progresul, se aseamănă cu echilibristica pe sîrmă la mare înălţime. Am hotărît deci, împreună cu colegul meu Florin Ştirbei, să fim mai puţin filantropi şi mai mult realişti; adică să oprim procesul de transformare a echipei într-un azil pentru jucătorii abandonaţi de alţii şi să purcedem la reclădirea ei pe baze mai sănătoase. Mai important este însă faptul că pasul nu l-am făcut oricum, la întîmplare. În acţiunea noastră de promovare a tinerilor, în afară de proba fotbalistică s-au efectuat teste psiho-fizice-funcţionale, de mare ajutor pentru noi, permiţîndu-ne, de pildă, cu patru etape înainte de sfîrşitul turului să-l înlocuim pe Şoangher cu tînărul Beldeanu. Mai notaţi vă rog, în încheiere,** a spus Drăguşin, **că acţiunea de revitalizare a echipei este sprijinită de Oaidă, Mîndru, Mateianu, Matei, aşa-zişii noştri bătrîni".**

★

Petrolul, am văzut în exemplele enumerate mai sus, încearcă şi el sub bagheta lui Oană şi Cernăianu să restructureze orchestra. Pornind şi ei de la curajosul, dar sănătosul principiu **„azi poate pierd un meci, dar mîine, e foarte posibil să cîştig un jucător valoros"**, tehnicienii formaţiei ploieştene au apelat, pentru noua ediţie a campionatului, la serviciile unui mănunchi de tineri talentaţi, care să-i înlocuiască, treptat, pe Pahonţu, Florea, Badea şi Dridea, fotbalişti ceva mai în etate, ce nu mai făceau faţă noilor exigenţe legate de pregătire şi joc.

Uşor de zis, dar greu de făcut, întrucît publicul nu se desparte, cu una-cu două, de foştii lui idoli, mai ales cînd rezultatul imediat nu serveşte buna intenţie a antrenorilor. El, publicul, vede în noul venit pe cel chemat să salveze onoarea echipei şi nu e dispus să-i tolereze nimic. Nici cea mai mică greşeală. Uitînd că acesta e tînăr şi că emoţiile inerente jocurilor de debut îl paralizează. Cînd intervine, — s-o recunoaştem deschis — şi ochiul prea sever al cronicarului, care îl notează pe noul intrat în echipă cu maximă exigenţă, sarcina antrenorilor devine şi mai ingrată. Şi totuşi, pînă la un punct, tehnicienii Petrolului s-au ţinut ferm pe poziţii, reuşind să-i fixeze cît de cît în formaţie pe cei din ultima linie, pe **Bădin** şi pe **Gruber.** Cu Dridea, însă, Ilie Oană şi C. Cernăianu au pierdut, deocamdată partida. L-au lăsat pe tuşă în prima etapă la Bucureşti, cu Rapid, cînd Constantinescu şi Gruber, înlocuitorii lui Dridea, n-au reuşit să dea gol. În duminica următoare n-a mai fost chip: Dridea a apărut în formaţie, în jocul disputat acasă cu Steaua, dar nici el n-a reuşit să înscrie. În etapa a treia, la jocul cu Farul, Dridea a fost introdus abia în min. 66, după care a rămas în echipă. Un bilanţ după 15 etape, la capitolul marcatori, îl găseşte pe Dridea cu un singur gol la activ; tot atît cît a reuşit să înscrie şi colegul lui de echipă, fundaşul Nicolae Ionescu...

În privinţa lui Dridea (care — o dovedise şi sezonul trecut — nu mai e... Dridea) publicul (şi nu numai el...) a fost mai tare ca antrenorii. Unde eşti tu Herrera? Sau chiar Teaşcă al nostru, mînă de fier în această privinţă..

U.T.A. păşeşte pe gazon încrezătoare, ca deobicei, în forţele ei...
Foto: PAUL ROMOŞAN

Cît priveşte pe **Steaua**, situaţia formaţiei campioană a ţării intră într-o altă categorie. În aceea a echipelor care cuprind jucători bătrîni nu după actul de naştere, ci după... vîrsta fiziologică. Cazul lui **Dumitru Popescu**, al lui **Sorin Avram** şi chiar al lui **D. Nicolae**, care, deşi n-a fost încă sancţionat de club, se face şi el vinovat, ca ceilalţi doi, de abateri de la conduita sportivă. Toţi trei, amatori de petreceri nocturne, întîrziind la cîte un Mus-cat, la fel ca Răducanu, Marian Popescu şi Jamaischi, de la Rapid, ca şi Coman, de la Dinamo, ca să nu mai vorbim de Dobrin care, din nefericire, nu încheie lista. Cu toţi, aparent tineri (după buletinul de identitate), dar în realitate mai bătrîni decît Constantin, Nelu Nunweiller, Lereter şi Motroc...

Revenind la actuala situaţie a formaţiei campioane, ne amintim de sincerele destăinuiri făcute nouă de antrenorii echipei după jocul cu Farul: **„Ştim, am intuit mai de mult, se impunea să efectuăm ceva schimbări în formaţie. N-am fi avut mai puţine puncte ca azi. Cineva ar fi fost, însă, îndreptăţit să ne spună: vedeţi, dacă aţi schimbat formaţia campioană..."**

Recunoaştem, ar fi fost o replică... omenească. Dar de aci înainte?

G. NICOARĂ

Gondolierul

Sîmbătă seara am revăzut Veneţia. Era frig la Veneţia. Okeanos răvăşise piaţa San Marco. Femeile înaintau greu prin apă, apărîndu-se cu umbrelele. Vocea crainicului, gravă, vorbea de calotele glaciare. De creşterea apelor mării... Treptele coloanelor de sub podul care priveşte spre Puntea Suspinelor erau izbite de valuri. Marea, sură, îi furase Veneţiei toate culorile, cu complicitatea neputincioasă a micului ecran. Basilica della Salute nu mai avea cupola albastră. Cărămizile Campanillei arseseră contra luminii. Coloanele de fildeş de la Ca' d'Oro nu mai tremurau în apă...

Era trist la Veneţia. Deodată, însă, a apărut un gondolier. Vocea crainicului a abandonat calotele glaciare... „Cîndva, aici, la Veneţia, au existat 10 000 de gondole. Astăzi mai sînt doar 400. Lumea e mai grăbită. Şi totuşi, gondolierul pe care îl auziţi cîntînd nu face decît să transmită copilului său, în numele unei tradiţii seculare, taina adevăratului gondolier". Gondolierul cînta: Gondola, gondola, gon-do-li l" *iar copilul căuta să-i refacă mişcările... Pe Canale Grande, valurile loveau prova fină a bărcii, dar copilul continua să-şi imite tatăl, ca într-o oglindă, înginînd şi el* „Gondola, gondola, gon-do-li"...

Priveam uimit această lecţie-ritual, oficiată pentru a putea aştepta mîine, pe Ponte Rialto, un turist dornic să regăsească farmecul Veneţiei cu „baluri şi lumini". Priveam uimit această trudă în gol... Mîine, elicea va alunga, poate, alte 200 de gondole. Mîine, gondolierii nu-i vor putea obliga, poate, pe urmaşii dogilor, să adauge cîteva lire în plus pentru fiecare milă străbătută în lagună, aşa cum au izbutit s-o facă vara trecută... De ce oare micul Federico nu-şi îndreaptă paşii spre împărăţia de sticlă de la Murano, care creşte mereu, nu ca gondolele?... Ce demon îl împinge pe micul Federico să înveţe taina plutirii line, cînd ar putea intra cu mult mai multe şanse în uzina lui Juventus?

...Micul ecran s-a stins. Reiau fotografiile. Îmi trebuie una mare, pentru copertă. Caut. Iată-l pe Dumitrache, sărind peste portar, gata să spargă bara. Nu mai caut. Am auzit că Dumitrache conduce în clasamentul celui mai bun fotbalist al anului... Ce demon l-a împins pe micul Dumitrache să riste cei mai frumoşi 10 ani ai tinereţii sale într-un joc în care reuşeşte 1 la 5 000? Să amaneteze la Muntele Penitenţei 5 din cele 7 zile ale săptămînii? Să cunoască doar aeroporturile şi hotelurile marilor oraşe? Să primească în plin săgeţile campionilor absolutului imposibil? Să lase impresia că JOACĂ, astăzi, cînd fotbalul nu mai e de mult doar un joc?

Ce demon, gondolierule?

Ioan CHIRILĂ

PARADOX? NU. MISTIFICARE!

O dezbatere cu trăsături analitice la clubul F.C. Argeş părea aprioric interesantă, deoarece urma să elucideze două aspecte substanţiale, cu implicaţii ce depăşesc perimetrul unei simple unităţi sportive şi ating problematica generală a fotbalului. Este vorba mai întîi de caracterul experimental al clubului piteştean, proclamat ca etalon pentru eventuala răspîndire a unei formule de organizare omologată de oameni şi de timp, prin alte locuri, sau de renunţare în caz de eşec la o idee, cu ardoare apărată de unele voci. Ar fi fost deci, o primă zi de bilanţ a fertilităţii ideii. În a doua linie, ea oferea sprijinul de a descifra substratul vertijului care a cuprins echipa din Piteşti în acest tur de campionat, aducînd-o după ce în sezonul trecut cunoscuse autentice satisfacţii (locul al doilea), într-o zonă unde doza de mediocritate atinge proporţii alarmante. Un asemenea „picaj", la intervalul de cîteva luni, se cuvine cercetat cu atenţie la orice echipă, dar de zece ori mai mult atunci cînd avem de-a-face cu o staţie-pilot, unde se experimentează ceva.

Aceste date generale oficiale (F. R. Fotbal, probabil este convinsă că în Piteşti funcţionează un autentic laborator), compun un preambul ce trebuia enunţat înainte de a pătrunde sub acoperişul lui F.C. Argeş. Din acest punct, nu vom face decît să confruntăm firma cu interiorul unităţii, ceea ce crede opinia publică sportivă cu opiniile responsabililor clubului, cu realităţile sale.

Discutînd cu responsabilii clubului, ascultînd un raport şi cuvîntul cîtorva jucători, totul a devenit clar, deşi sîntem în prezenţa negativului unei imagini. Preşedintele clubului F.C. Argeş, tovarăşul Paul Costandache, ne-a oferit opinia sa limpede şi edificatoare.

— Piteştiul nu face parte din rîndul oraşelor cu tradiţie sportivă. Ne-am gîndit, de aceea, să devansăm această etapă organizînd un club de fotbal în exclusivitate, o piramidă cu jucători de toate vîrstele, ca să ridicăm fotbalişti legaţi afectiv şi efectiv de aceste meleaguri şi să dăm oraşului reale satisfacţii.

F. C. ARGEŞ

Club experimental

Echipă în declin

Ideea a căpătat oarecare consistenţă de acum doi ani, iar de la 1 martie 1968 a fost oficializată, urmînd să primească şi sprijin din partea C.N.E.F.S.-ului şi a federaţiei de fotbal pentru desăvîrşire. Pînă acum n-am reuşit să creăm reviriment decît în aria copiilor, juniorilor şi tineretului, însă şi acolo mai mult datorită entuziasmului antrenorilor Janovschi Leonte, Lovin şi Ştefan Vasile.

Dar semnul realizărilor se opreşte în pragul primei echipe, deşi experimentul propriu-zis aici ar fi trebuit să aibă loc, prin stabilirea unor raporturi eficace între jucători—antrenori—club. Nu trebuia inventat nimic, ci doar aplicate unele măsuri bazate pe o logică de fier. Din păcate, forurile sportive de la Bucureşti n-au considerat că un experiment presupune nişte date şi relaţii noi, care să producă acele mutaţii, de mult aşteptate, în conştiinţa jucătorilor. Rămînînd pe vechiul drum, neavînd posibilitatea să-i legăm ferm pe fotbalişti de activitatea sportivă, să le anulăm posibilitatea de a „trişa" pe toate planurile (profesional, sportiv etc.), să-i cointeresăm direct pentru un travaliu serios în antrenamente, pentru viaţă austeră şi randament în competiţii, intenţia de experiment a sucombat de la început, iar noi continuăm să ne furăm căciula cu o luciditate dureroasă".

Pe aceeaşi temă ne-a vorbit şi tovarăşul Puiu Rapaport, unul dintre vicepreşedinţii clubului: **„Lumea priveşte spre noi ca spre o unitate inedită, în fondul ei. Am vrut într-adevăr, să devenim aşa ceva, dar n-am reuşit nici un moment. Există un protocol încheiat în perioada cînd noi ne-am proclamat Fotbal Club Argeş, în cuprinsul căruia C.N.E.F.S.-ul şi F. R. Fotbal se obligau să participe la organizarea şi fortificarea acestei unităţi experimentale. Din tot ce era stipulat acolo, ca depinzînd de forurile centrale, nu s-a efectuat nimic pînă în prezent. Avem condiţiile unei echipe obişnuite, dar.. din divizia secundă".**

Ce s-ar mai putea adăuga la spusele interlocutorilor noştri? **În ziarul Sportul nr. 143, din 4 aprilie 1968,** a mai fost dezbătută problematica specifică lui F. C. Argeş, cu intenţia de a elucida ceea ce trebuie să semnifice un experiment ştiinţific, vizavi de alternativa compromiterii unei idei, printr-un simplu transfer formal. Oferim un citat din articolul precedent: **„Să vedem atunci dacă în situaţia fotbaliştilor piteşteni a intervenit vreo modificare esenţială. Au oare responsabilităţi mai mari decît ceilalţi? Există elemente noi şi eficace prin care se obţine adeziunea şi respectul lor faţă de obligaţii? Îndatoririle sînt echilibrate cu drepturile? Cum acţionează noua structură a clubului pe planul conştiinţei fotbaliştilor? Relaţiile-jucători-antrenori-club au intrat în vreo conjunctură nouă? În ce constă caracterul experimental al condiţiei fotbaliştilor de la F.C. Argeş?**

Toate măsurile culese afirmă că aici, în dreptul jucătorului, nu s-a clintit nimic, adică în punctul recunoscut ca decisiv la noi, ca nevralgic. ...Aceleaşi echivocuri şi ambiguităţi, aceleaşi instrucţiuni şi formule verbale, acelaşi gen de relaţii hibride şi uzate, aceleaşi responsabilităţi, drepturi şi obiective de performanţă care au aşezat fotbalul nostru pe panta declinului, aceeaşi linie trasată de C.N.E.F.S. şi federaţie cu o mînă rigidă."

Afirmaţiile de mai sus erau făcute la o lună după proclamarea oficială a primului club de fotbal de la noi. De atunci au mai trecut alte nouă luni şi cei de la Piteşti recunosc că în cazul lor s-a încercat să se agaţe o floare la butoniera unui costum deteriorat.

Vom reda, în continuare, motivele procesului de brusc declin al echipei în sezonul de toamnă, recunoscute cvasi unanim, deşi unele dintre aliniatele următoare au atins banalitatea specifică unui refren: **emfază şi dilatarea orgoliului, după succesul de anul trecut** (la noi fotbaliştii se îneacă în îngîmfare după ce iau campionatul sau ocupă locul doi, trei; (ce-ar trebui să facă cei ce cîştigă mari competiţii: „Cupa campionilor europeni", „Cupa cupelor", „Cupa intercontinentală", Campionatul mondial etc.; aceştia rămîn lucizi, demni şi stăpîni pe ei chiar şi atunci cînd ating înălţimi extraordinare); **viaţa boemă care distruge efectul antrenamentelor; opoziţie din ce în ce mai puternică faţă de exigenţa antrenorilor, faţă de încercarea lor de a corela drepturile jucătorilor cu randamentul lor în competiţii** (punct final: uneltirea unor fotbalişti împotriva antrenorilor cu intenţia de a-i schimba, în ideea că vor veni alţi tehnicieni mai „înţelegători", cu care să se poată „trata"); **replierea antrenorilor, după o perioadă cînd au avut mîna forte, în conformitate cu tristă tradiţie înscăunată în fotbalul nostru: mai bine compromisuri cu jucătorii, decît o încercare... dezvoltată pînă la capăt pentru disciplinarea lor;** (fiindcă astfel se riscă mai puţin pierderea postului), **o marcată deteriorare a relaţiilor, responsabilităţilor şi atmosferei din perimetrul clubului, pînă la un punct extrem de critic; lipsa unor elemente intrate în rîndul marilor necesităţi** (teren de antrenament cu zgură, apă caldă, sediu pentru odihnă colectivă şi alimentaţie dirijată etc.); **un mare total de indisciplină realizat prin contribuţia majorităţii jucătorilor** (Ioachim Popescu, Dobrin, Pavlovici, Jercan, Prepurgel, Olteanu etc.).

Şi acum corelaţia dintre realitatea descrisă şi aşa-zisa structură experimentală a clubului piteştean. Caracterul ei fictiv este definitiv scos în relief de către viaţa internă a clubului, de lipsa oricărei responsabilităţi din partea jucătorilor, de persistenţa unor mentalităţi bolnave. La F. C. Argeş se întîmplă ceea ce este specific şi altor unităţi sportive de la noi, ridicate pe o temelie inadecvată şi nesinceră. Măsurile de redresare (scoaterea din lot a lui Pavlovici şi Ioachim Popescu, ultim avertisment lui Ţurcan, după ce în prealabil secţia se gîndise la o suspendare, promisiuni despre o viitoare comportare mai disciplinată) sînt acţiuni care vor ajuta, probabil, dar la suprafaţă, fiindcă fondul generator de mediocritate, anomalii şi declin se menţine intact, iar prefacerile se petrec doar în stratul superficial şi nu în adîncime.

Ceea ce am dori să se ştie este faptul că F. C. Argeş nu reprezintă ceva nou sub soare. Şi subliniem acest statu quo pentru a salva de la discreditare ideea clubului de fotbal, faţă de care nu există, precum se vede, nici măcar curiozitatea de a fi experimentată în adevărata accepţiune a noţiunii.

I. MITROFAN

JUNIORII VOR ÎNTREPRINDE UN TURNEU (DE PREGĂTIRE) ÎN GRECIA

După cum am mai anunţat, echipa reprezentativă de juniori a României urmează să părăsească ţara zilele acestea pentru un turneu de pregătire de două săptămîni, ce se va desfăşura în Grecia, la invitaţia federaţiei de fotbal din această ţară.

Ultimul test, hotărîtor în stabilirea lotului care va face deplasarea, l-a constituit pentru juniorii noştri meciul amical susţinut în compania divizionarei B, Metalul Bucureşti (scor: 0—1), la sfîrşitul căruia antrenorul Gh. Ola s-a oprit asupra următorilor 17 jucători: Iordache, Ariciu — portari, Cristache, Drăgan, Grigorie, Belea, Broşovschi, Hainal — fundaşi, Beldeanu, Naom, Vişan — mijlocaşi, R. Ionescu, Caniaro Vlad, Simionaş, Petreanu, Atodiresei — atacanţi.

În timpul şederii în Grecia — prevăzută între 17 şi 28 decembrie — reprezentativa de juniori a României va susţine cîteva meciuri amicale în compania unor formaţii din divizia secundă a Greciei. Pînă la această oră, federaţia greacă a propus trei din cei patru parteneri ai juniorilor noştri: este vorba de echipele Patras, Heraklion Creta şi Volos.

În ceea ce priveşte lotul, se remarcă alături de foarte tinerii Grigorie, Vişan, Vlad (toţi de 16 ani), „experimentaţii" Broşovschi, Beldeanu, R. Ionescu sau Simionaş. Notabilă absenţa unuia dintre jucătorii de bază ai echipei — Ştefănescu (Steaua), căruia clubul i-a interzis să facă deplasarea din motive de disciplină!

TABĂRĂ PENTRU JUNIORI

În perioada 23 decembrie 1968 — 8 Ianuarie 1969, la Poiana Braşov, comisia centrală de juniori a Federaţiei române de fotbal va organiza o tabără de pregătire a celor mai talentate elemente de perspectivă. De pregătirea acestor juniori se va ocupa un colectiv de antrenori condus de antrenorul federal C. ARDELEANU.

Astăzi, la orele 17,30, în sala Dalles:

„SPECTACOLUL SPORTIV ŞI PSIHOLOGIA SPECTATORULUI"

Cursul **„EDUCAŢIE FIZICĂ ŞI SPORT"** de pe lîngă Universitatea populară Bucureşti organizează azi, în sala Dalles, de la orele 17,30 expunerea pe tema: **„Spectacolul sportiv şi psihologia spectatorului".** Vorbeşte conf. univ. Mihai Epuran. Va urma filmul „Hocheiştii".

sportul LA DOMICILIU

Vreţi să cunoaşteţi ultimele informaţii sportive din ţară şi de peste hotare?

Vreţi să aflaţi tot ce este nou în sportul românesc şi internaţional?

ABONAŢI-VĂ, DIN TIMP, LA ZIARUL **sportul**

LUNA DECEMBRIE — LUNA ABONAMENTELOR!

Abonamentele se primesc de către oficiile şi agenţiile P.T.T.R. şi de către factorii şi difuzorii de presă.

Nu uitaţi abonamentul pe anul 1969 la

sportul

PRONOSPORT

Aşa arată o variantă cu 13 rezultate exacte

I. Bologna—Sampdoria	x
II. Cagliari—Pisa	1
III. Inter—Atalanta	x
IV. Napoli—Varese	x
V. Palermo—Lanerossi	1
VI. Roma—Milan	x
VII. Torino—Fiorentina	x
VIII. Verona—Juventus	1
IX. Bari—Foggia	x
X. Brescia—Como	1
XI. Genoa—Spal	2
XII. Padova—Monza	1
XIII. Catanzaro—Reggina	1

Fond de premii 350 165 lei.